

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1876/2019
15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Мелајац адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Електропривреда Србије“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Александар Будалић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3437/18 од 01.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3437/18 од 01.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2350/15 од 14.06.2018. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је радник на неодређено време код туженог почев од 06.01.2015. године, што је тужени као послодавац дужан признати и тужиоца распоредити на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима на неодређено време, те тужиоцу надокнадити трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3437/18 од 01.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2350/15 од 14.06.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, између странака је у периоду од 24.06.2013. године до 28.09.2015. године закључено више уговора о обављању привремених и повремених послова. Тужилац је на основу тих уговора обављао различите помоћне послове који нису били систематизовани актом о организацији и систематизацији послова код туженог. Од децембра 2013. године до септембра 2015. године тужилац је радио у ... у којој се, по сопственој жељи и вољом његовог непосредног руководиоца, обучавао за послове ... . Таква одлука била је неформална и обављена је без неког посебног акта туженог. Током такве обуке непосредни руководилац је поверавао тужиоцу да самостално или заједно са другим ... обавља и послове ... . У том периоду тужилац је, у школској 2013/2014 годину, завршио трећи разред средње школе - образовни профил ... .

На тако утврђено чињенично стање нижестепени судови су у спору, у којем је тражено утврђење да је тужилац у радном односу код туженог на неодређено време, правилно применили материјално право.

У конкретном случају нема места примени члана 37. став 6. Закона о раду на којем је тужилац засновао свој тужбени захтев. Наведеном одредбом предвиђено је наступање правне фикције да је радни однос заснован на неодређено време ако је уговор о раду закључен супротно одредбама тог закона, односно пране промене ако је запослени наставио да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен.

Тужилац у спорном период са туженим није закључио уговоре о раду на одређено време већ више уговора о повременим и привременим пословима, на основу којих је рад код туженог обављао ван радног односа. Уговори о привременим и повременим пословима нису били симуловани правни послови, односно нису прикривали уговор о раду на одређено време јер су закључени за обављање послова који код туженог нису били посебно систематизовани у одговарајућем акту.

Такође, у овом спору не може се применити члан 32. став 2. Закона о раду којим је прописано да ако послодавац не закључи са запосленим уговор о раду у складу са ставом 1. тог члана (у писаном облику и пре ступања на рад), сматра се да је запослени засновао радни однос на неодређено време даном ступања на рад.

Тужилац је ступио на рад код туженог ради обављања помоћних, несистематизованих послова. Те послове тужилац је обављао у ... радионици, у којој се обучио за обављање ... послова, што му је омогућило да накнадно стекне образовање тог профила. Међутим, тужилац није радио на радном месту ... без закљученог уговора о раду већ је одређене, по правилу једноставније послове, обављао по налогу непосредног руководиоца или као испомоћ ... .

С тога, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права па је применом члана 414. став 1. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни за вођење ове парнице. Због тога је захтев туженог за накнаду тих трошкова одбијен и на основу члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић